

Nahota (soubor textů)

Vložil/a mladez, Čt, 21/06/2012 - 11:00

Otištěno z časopisu Bratrstvo 2/2007

Do naha.aha?

Žádní falešní sobi

Oblast lidské sexuality je zatížena horami předsudků a desinformací. Jedním z důvodů, je fakt, že naše zkušenosti se sexuálními prožitky a chováním jsou převážně jen subjektivní povahy. Snahy po získávání objektivnějších znalostí o lidském sexuálním chování se datují teprve od druhé poloviny 20. století.

Zakladatel moderní sexuologie, americký biolog a zoolog Alfred Kinsey, si troufl svá pozorování sexuálního chování činit nejprve na opičkách v jihoamerických pralesích. Když se osměloval dále a začal v 50. letech organizovat výzkum lidského sexuálního chování, smetla ho vlna nenávisti a pokrytecké zášti puritánské společnosti. Naštěstí to neodradilo další přírodovědce a lékaře od shromažďování objektivních poznatků o přirozeném a normálním lidském sexuálním chování. Nikdo nemůže popřít, že se jedná o jedny z nejdůležitějších lidských projevů, bez nichž bychom nebyli na světě ani jako jednotlivci ani jako společnost.

Neměli bychom si o sexualitě (potažmo nahotě a erotice) lhát a měli bychom být otevření a upřímní tím spíše, že jsme křesťané, zvláště evangelíci a navíc reformovaní (a reformující). Tak – a žádní falešní sobi!

Vztah k vlastnímu tělu

Je zcela přirozené, že nás sexualita zajímá a přitahuje. Od malička. To je vrozený pud, který máme společný s našimi živočišnými předky. Lišíme se však tím, že nám není vrozené instinktivní sexuální chování. Lidé se musí sexuálnímu chování učit v průběhu (celého!) života. A ruku na srdce, když si uvědomíme, kdy, kde a jak jsme se svému sexuálnímu chování učili, nebo spíše neučili, výsledek našeho rozpomínání je tristní, v lepším případě úsměvný. Učíme se mu totiž nahodile, intuitivně a zprostředkovaně, "na ulici"... Mnozí se pak potýkají s následky špatného učení nebo neučení po celý život.

Základním problémem učení je, že musíme vždycky začít nejprve u sebe. V otázce sexuality jde tedy na počátku o postoj a vztah k vlastnímu tělu a nahotě, teprve potom o postoj a vztah k ostatním. Vždycky jde o okolnosti!

Naše tělesnost a nahota je zcela přirozená. Narodili jsme se nazí a tak i zemřeme. Měli bychom se naučit, abychom se nazí cítili uvolněně, svobodně a přirozeně. To jest: jako po narození! Bude vždy záležet hodně na okolnostech,. Nahota je přirozená, je-li adekvátní. Okolnosti jsou často určovány lidskou kulturou, historickým obdobím a často i módou. Nahota sama o sobě v adekvátní situaci nikoho neohrožuje a neuráží a naopak navozuje příjemné prožitky a pročištěuje a zlidštuje mezilidské vztahy a komunikaci. Ovšem, pouze v případě, že ji takto vnímáme a nepřístupujeme k ní s deformovaným, předsudečným a pošpiněným postojem. A tato zásada se týká celé oblasti sexuality. Asexuální nahota

Téma sexuality, včetně nahoty, je dnes zneužíváno komercí. Časem zvykneme a nevnímáme nahotiny, které na nás exponují své vnady z různých koutů. Taková nahota je v podstatě asexuální. Nejhorší na tom však je, že někde v našem nevědomí se všechno co vnímáme ukládá a později „nevědomky“ ovlivňuje naši psychiku i jednání (viz práce kolegy psychiatra Sigmunda Freuda z první poloviny 20. století). Sexuologům přitom nejvíce vadí, že nás tyto podprahové podněty mohou „alergizovat“. A tak vzniká často zvláštní kombinace otrlosti a přecitlivělosti. A protože nejvnímavější na takové vjemy jsou mladiství, projevuje se tento mechanismus více u nich. Ti starší si prostě zanádivají, zamoralizují nebo jen mávnou rukou a zůstanou stejní, protože jejich postoje se vytvářely v dětství a dospívání.

Na druhou stranu víme, že například Sixtinská kaple je vyzdobena spoustou nahých lidských postav a pohoršovat se nad tím mohou snad jen zcela beznadějní puritáni.

Stejně jako nahota sama o sobě není škodlivá a nemravná, není ani sexualita, sama o sobě, škodlivá a nemravná. Znovu: ty okolnosti!

Lidé se patrně od jiných zvířat liší mj. tím, že kromě jakéhosi prvosignálního sexu za účelem udržení rodu, vyvinuli erotiku. Erotika je uvědomovaná sexualita, resp. uvědomování si očekávané sexuality. Mělo by být naším důležitým úkolem, abychom celý život pracovali na kultivaci své erotiky, svého uvědomělého chování (včetně myšlení). Připomínám: člověk se celý život učí a lidské sexuální

Nahota (soubor textů)

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangnet.cz>)

---

chování (včetně myšlení) je naučené!

Muži, ženy a pozitivní přizvukování

Náš postoj k sexu, nahotě a erotice se bude mj. lišit podle příslušnosti k pohlaví. Je zde tzv. genderová odlišnost. Osobně bych však tento faktor příliš nepřeceňoval.

Děvčata si volí objekt svého zájmu často sama. Vyšlou signály a chlapci na ně později zareagují. Jsou však udržováni v přesvědčení o své aktivitě. Takové chování je určeno jednak biologicky, ale i sociálně.

Příroda nějak zařídila, že sexuální chování živočichů, včetně lidí, je nápadně předimenzováno. Máme v průměru necelé dvě děti na jeden pár. Stačily by tedy necelé dva pohlavní styky, abychom splnili svou rodovou úlohu. Nikoliv však rodičovskou. Podle dnešních vědeckých poznatků je to proto, abychom vytvořili a hlavně udržovali existenci rodičovského páru, nutného k výchově lidských mláďat. Sexualita pak tedy slouží k vytváření „pozitivního emocionálního přizvukování“, které je tím pravým tmelem vztahu mezi mužem a ženou. Musíme si uvědomit, že vztah mezi mužem a ženou je ve svých základech sexuální povahy. A je známo i z jiných oblastí lidské činnosti, že když jsou špatné základy čehokoli, stavba spadne.

Závěrem:

1. Nezapomínejme, že lidské sexuální chování je naučené, včetně našeho.
2. Nenechme se vláčet nežádoucími okolními vlivy a módami.
3. Buďme přirození, přitom ale kultivujme sebe, svoje sexuální chování a svůj vztah.
4. Budujme pevné a hluboké základy našeho rodičovství.

MUDr. Jan ZBYTOVSKÝ, lékař – sexuolog, psychiatr a psychoterapeut. Přednáší lékařskou sexuologii na Lékařské fakultě UK v Hradci Králové. Soudní znalec v oborech sexuologie a psychiatrie.

Zbytový, Jan

Nahé tělo, Nahá duše

Sama o sobě je nahota neutrální; pro mne často dobrá a krásná. Sama o sobě: tedy bez kontextu podnebí, společenských norem, náboženství a konkrétní situace. Na mnoha místech Země se lidé neoblékají, není-li nutná ochrana proti chladu, zranění či nečistotě. Jiných důvodů k oblékání je málo. Věřím, že Bůh při tvoření k obrazu Svému jistě s krásou počítal. Možná i proto je můj pocit z nahoty (vlastní i cizí) v základě dobrý. Také proto, že může znamenat určitý vzdor. To vysvětlím blíže: zlobí mě, v jak pokrývavjícím (pokryteckém) a uzavřeném světě žijeme. Ochota lidí okolo mne ke sdílení soukromí – příběhů, radostí, dilemat i trablů – je velice nízká. Ten pocit mám ze života za tenkými stěnami a zamčenými dveřmi maloměstského paneláku, ale i ze svých kolegů a kamarádů.

V naší kultuře je pro člověka jeho nahota chtě nechtě celkem intimní věcí. A tak může být moment, kdy ji pro vás někdo odhalí, sváteční. Podobně jako je svátkem, když mi někdo na otázku „jak se máš?“ řekne více než „dobře“ a poví mi o tom, na co se těší, nad čím přemýšlí a co ho zrovna v duchu zaměstnává či trápí. Když je k tomu vhodná chvíle, je to skutečně vzrušující, protože jsme si najednou jako lidé velice blízcí ve své velikosti, křehkosti, půvabu i směšnosti. Pozvat někoho domů, doslova či obrazně, je velká věc. Je třeba si toho vážít, užít si to, a být opatrný, na sebe i na druhého. Pokud se na mne odněkud špulí a šklebí fotka nahé paní jen s úmyslem mne provokovat, nebo lépe přimět ke koupi čehosi, je to jako když mě svými záležitostmi obtěžuje nachmelený žebrák ve vlaku. Když krásný člověk a umělec v obrazech nahého těla společně zachytí nespoutaný moment štěstí, úcty, obdivu a lásky, nelze než se tiše radovat a nechat se unést. Jsem pro takový požitek v podstatě kdekoli a kdykoli.

Titěra, Samuel

Náznaky a výchova bez pruderie

Nahota a sex nejsou něčím nemravným. Myslím, že je potřeba se učit dívat na akty, fotografie nahých lidských těl, které jsou tvořeny s uměleckým citem, vkusem a se smyslem pro určité tajemno (např. Kuščynského fotografie). Stejně pak ve filmech, je možno zvolit takové záběry, které dávají tušit, že milenci se spolu pomilují, a přesto nejsou vidět ani detaily, ani sexuální agrese. Věci se dají vyjádřit náznakem, stínohrou a podobně, a přitom mohou vypovídat o stejné věci, a jsem přesvědčena, že dokonce poctivěji než jakýkoli detailní záznam soulože. Jde o jakousi míru, hranici cudnosti, kterou by měl v sobě mít každý člověk.

Určitě v této věci hraje velkou roli rodičovský přístup. Budou-li rodiče příliš prudérní a konzervativní v oblasti sexu a nahoty, může se také lehce stát, že z jejich dětí vyrostou buď grázlové, kteří se budou

Nahota (soubor textů)

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangnet.cz>)

---

chovat jako „urvaní ze řetězu“, anebo totálně zakomplexovaní jedinci, kteří nikdy nebudou schopni navázat hluboký a krásný partnerský vztah.

Škeříková, Irena

Bible a nahota

Vidíte-li v taxíku nebo někde fotky nahých slečen, obvykle nejde o oslavu Božího stvoření: asi tam jsou ty obrázky z jiného důvodu. Něco je na nahotě špatného. “Neslušné části těla zahalujeme, jak to ty slušné nepotřebují,” píše apoštol Pavel v 1 K 12. Co všechno zahalovat a nakolik, to trochu závisí na společenských zvyklostech (slušnost velí zakrýt si i pusu při zívání, ale to apoštol asi nemyslel). Asi Pavlovi rozumíme. Když Michelangelovi papež zakazoval malovat lidi neoblečené, mělo to podobné důvody - nahotu měl za nepatřičnou, neslušnou.

Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se, říká se na začátku bible (Gn 2,25). Tak vida, Michelangelo si nevymýšlel, nahota je v pořádku. “Jak nás Pán Bůh stvořil,” říkává se přece, ne? A když nás tak stvořil, asi to tak bylo dobře.

Jenže pak se do toho připlteli ten ničema, co lidem plete hlavu (Gn 3). V tom vyprávění se mu říká had (a jinde zase drak nebo mu říkejte, jak chcete): ten ničema, co nám poplete hlavu a my chceme mít pravomoc a možnosti rovnou jako Bůh (mně je dovoleno vše, a jestli to Bůh chtěl jinak, tak o tom teď taky rozhoduju já!). Poznali, že jsou nazí. Spletli si sukýnky z fíkového listí, protože bezbranná nahota ztratila dosavadní čistotu (tak jako oni sami).

A tak naši církevní předkové koukali na nahotu (a jaksi samosebou i na sex) skrz prsty. Ale v nahotě (a samosebou v sexu) chyba není. Chyba bude jinde, u toho všiváka, co ponouká k bohorovnosti a špinavostem - a tak snadno nás nacytá na něco, co je silnější než my, všimli jste si?

A ještě jeden biblický naháč: jakýsi mladík se při Ježíšově zatčení vytrhl strážím, šaty jim nechal v ruce a utekl nahý pryč (Mk 14,51n). Snad nenastydl.

Keřkovský, JanK

Biblický odkaz: 1 Korintským 12

Biblický odkaz: Genesis 2,25

Biblický odkaz: Genesis 3

Biblický odkaz: Marek 14,51

Autor: Zbytový, Jan

Autor: Titěra, Samuel

Autor: Škeříková, Irena

Autor: Keřkovský, Jan

Rok vzniku: 2007

- [Sebepoznání](#)
- [Společnost](#)
- [Podklad pro tematický program](#)
- [Dorost](#)
- [Konfirmace](#)
- [Mládež](#)
- [15 minut](#)
- [30 minut](#)
- [60 minut](#)
- [Na počtu nezáleží](#)

Odkaz na zdroj: <https://katecheze.evangnet.cz/programy/nahota-soubor-textu>